

vlaamse dienst
speelpleinwerk

Interview Ploegbaas

*Naam: Bruno Smet
Verslag: Wim Van Leeuwen
Datum: 23/01/2014*

1. Basisinformatie

- Naam speelplein: speelplein Rollebolle
- Gemeente: Laarne
- Speelpleinverantwoordelijke: 2005-2011
- Statuut speelplein: gemeentelijk
- Openingsperiode: Volle dagwerking, in de maand juli

2. Wat zie jij als jouw kerntaak als speelpleinverantwoordelijke op het speelplein?

Mijn kerntaak als speelpleinverantwoordelijke was voor mij het ondersteunen van de werking. Een ruim begrip wat heel wat inhoudt. De animatoren spelen, ik creëerde het kader zodat zij kunnen spelen. Ik deed de "saaie" achtergrondtaken zoals de inschrijvingen, verzekeringskwesties, de kassa's, fiscale attesten, vormingen boeken, locaties huren, ik voorzag een enveloppe met hun basisbudget per week enz. Daarnaast was ik beleidsmatig bezig met het speelplein maar ik vond het even belangrijk om te luisteren naar vrijwilligers, mee te denken, vergaderingen mee te volgen enz.

Ik heb deze taken zeker ook zien evolueren hoe langer ik speelpleinverantwoordelijke was. In het begin ben ik er onbewust mee begonnen maar na verloop van tijd ging ik er steeds bewuster mee om. Uit ervaringen die je meemaakt, leer je natuurlijk veel bij. Waar ik mijn eerste dag vooral moest "zoeken", wist ik op mijn laatste dagen hoe ik zaken moest aanpakken, wat er wel en niet werkte.

3. Waren er taken waarvan je vond dat die niet tot jouw takenpakket hoorden?

Nee, eigenlijk niet, we hadden daar geen regels voor. Ik vertrok telkens vanuit het principe om vrijwilligers zaken te laten trekken. We zaten ook bijna altijd op dezelfde lijn bij discussies wat leuk werken was.

Waarom dit lag? De ploeg was een leuke vriendengroep met veel ideeën en creativiteit. Er was telkens veel respect voor animatoren, ouders, kinderen en elkaar. Met als toppunt de afsluitBBQ op het einde van de maand waar telkens meer dan 250 animatoren, ouders, schepenen, sympathisanten,...aanwezig waren.

Er was bij ons een toffe cultuur. Ik bedoel daar mee dat er veel informele contacten waren en dat er openheid en begrip was langs beide kanten. Dat betekende ook helder communiceren wat wel en niet mogelijk was, wat de grenzen waren (budgettair maar ook in takenpakketten). We hadden ook een gezamenlijk doel, zijnde dat ouders en kinderen op het einde van de dag en zomer "content" waren.

4. Hoe ziet er een doorsnee week uit voor jou op het speelplein?

Het eerste wat ik deed wanneer ik toekwam op het speelplein was goeiemorgen zeggen tegen de animatoren die in het animatorenlokaal zaten te vergaderen en (als er gezet was) een koffietje

drinken. Die eerste momenten vond ik belangrijk om “klapkes” te doen met de vrijwilligers en te horen wat er leefde.

Ik hield me elke dag ook bezig met de kassa en de inschrijvingen samen met de hoofdanimator. Zo wist ik zelf beter wie er wel of niet was en konden de vrijwilligers bezig zijn met belangrijkere zaken. Bij ons schreven de kinderen in met stylo en papier en niet op de computer, ik blijf dit het meest handige systeem vinden. Na de inschrijvingen bleef ik nog even hangen voor de startanimatie en ging ik naar de jeugddienst om lopende zaken in orde te maken. Mijn bureau bevond zich op de jeugddienst maar vaak ging ik 's middags terug naar het speelplein. Ik nam wat werk mee (bv: kassa tellen, lijsten in orde maken) en zette mij in het animatorenlokaal om daar aan de slag te gaan. Zo was ik bereikbaar voor vragen, kon ik afspreken met de hoofdanimateuren en zag ik zelf ook wat er leefde op het speelplein. De telefoon stond dan doorgeschakeld en ik maakte soms afspraken op het speelplein zelf. 's Avonds volgde ik vaak ook de evaluatievergadering mee om te horen hoe de animatoren de dag beleefd hadden.

Op vrijdag was het laatste dat ik deed de evaluatievergadering 's avonds om er na nog een pintje te blijven drinken en opnieuw “klapkes” te doen met de vrijwilligers.

Op animatorenactiviteiten was ik niet altijd aanwezig. Dit hing voor mij af van planning, tijd en goesting. Ik dacht daar op voorhand niet teveel over na en deed dat spontaan. Ik vond het wel belangrijk dat ik nooit het speelplein opendeed en ik sloot ook nooit af.

5. Er bestaan heel veel theoretische definities over coaching. Wat betekent dat voor jou?

Coaching is voor mij een buikgevoel dat zegt met wie je “klapkes” moet doen en waarover. Ik vond het belangrijk om goed door te babbelen waardoor dat je ook zaken kan afsluiten. Bij formele evaluaties heb ik soms het gevoel dat mensen met vragen of problemen blijven zitten. Voor mij is coaching ook veel naturel en spontaan en dat is de cultuur die ik wil creëren.

6. Hoe en op welke momenten doe jij de coaching van je hoofdanimateuren?

Op Rollebolle had ik telkens twee hoofdanimateuren per week. In mei/juni zat ik met alle hoofdanimateuren samen om met hen de zomer te overlopen en te brieven.

Tijdens de zomer zelf had ik niet echt structurele overlegmomenten. Ik deed heel veel informeel en tussendoor. Dat was mijn stijl. Doordat ik vaak aanwezig was op het speelplein ging dat ook makkelijk.

Evaluaties van hoofdanimateuren deed ik ook niet echt formeel tenzij als ze stage liepen.

7. Wat zie jij als jouw taak als speelpleinverantwoordelijke in de animatorenwerking?

In Laarne hebben we een stuurgroep en werkgroepen. Ik vond het belangrijk om aanwezig te zijn op de stuurgroep om te luisteren en mee te denken. Eén van de vrijwilligers was voorzitter, ik was aanwezig maar moest dus geen trekkende rol opnemen. Ik vond de stuurgroep waardevol om inhoudelijk mee te zijn (maar ook in de roddels), om snel vragen te kunnen beantwoorden en ook om mensen te leren kennen.

Naar werkgroepen ging ik zeker niet allemaal toe. Werkgroepen werden overlopen op de stuurgroep waardoor ik mee was en ik kreeg sowieso ook de verslagen. Ik ging bijvoorbeeld wel naar de werkgroep inclusie omdat die een belangrijke impact had op de essentie van de werking en/of op het beleid. Meestal besliste ik op basis van buikgevoel of op basis van de “nood” maar vooral ook met vertrouwen in de vrijwilligers. En uiteindelijk wisten ze bij vragen de weg wel snel te vinden naar de jeugddienst... Niet enkel de voorzitter van het speelplein, maar evengoed trekkers van werkgroepen.

8. Hoe ga je om met jouw takenpakket en wisselende ploegen vrijwilligers?

Opnieuw vanuit een buikgevoel. Ik heb het geluk gehad te mogen werken met straffe vrijwilligers. Als er mensen wilden stoppen, ging ik op voorhand aan de slag. Ik keek samen met hen en de andere vrijwilligers hoe we dit konden aanpakken vooraleer er zich problemen stelden. Ik zocht een draagvlak om aan opvolging te werken.

9. Uit welke zaken haalde je voldoening uit je job? Waar ben je het meest trots op?

Ik ben met een goed gevoel gestopt. Ik vond het langs de ene kant jammer maar ik was blij dat ik mee iets straf op poten heb mogen zetten. Ik heb het gevoel dat ik op mijn hoogtepunt ben gestopt. Veel ouders en kinderen gingen graag naar het speelplein. En ik heb het ook in goede handen kunnen achterlaten bij een ploeg die het kon overnemen, die betrokken was en een ploeg met heel wat ervaring.

Ik heb mijn kindje in goede handen kunnen achterlaten. "Mijn kindje" in de zin van gezond ouderschap. Ik was betrokken maar niet bemoederend, ik kon relativiseren en afstand nemen. Ik besepte ook dat het niet alleen in mijn handen zat maar evenzeer in dat van de vrijwilligers en dat we het samen moesten opvoeden.

Ik was vooral trots dat de werking er stond. De ingang was ingekleed, er was veel sfeer, ouders waren tevreden, kinderen gingen niet graag naar huis, de ploeg kon het zelf draaiende houden en ik maakte daar deel van uit. Het was veel werken maar ook heel veel fun.

10. Hoe zorgde je ervoor dat de beleidsmakers in je gemeente mee zijn in jouw verhaal?

Mijn college was mee in mijn verhaal. Hoe dit kwam? Laarne is een warme gemeente waar iedereen iedereen kent. Ouders waren tevreden wat de schepenen vaak hoorden en zagen op bijvoorbeeld de zomerBBQ. Het speelplein was ook duidelijk zichtbaar in het straatbeeld.

We hadden ook een kwalitatieve werking en dat schepte veel vertrouwen in de jeugddienst, vrijwilligers en de werking.

Zelf maakte ik ook een realistische planning van mijn budgetten. Ik keek er telkens naar met een kritische blik naar toe en durfde ook te verminderen als dit kon. Dit zorgde opnieuw voor een goede en eerlijke samenwerking.

11. Wil je nog iets meegeven aan andere ploegbazen?

Neem tijd voor vrijwilligers! In het begin heb ik veel tijd gestoken om mensen te leren kennen, ook van mijn persoonlijke tijd (dus buiten de uren) maar het loont!